

TVisco, qui in sacris literis Atschinatz dicitur, filius fuit Gomeri, nepos Iaphetis, & pronepos ipsius Nohe. natus est anno creationis mundi, millesimo septingentesimo octuagesimo septimo, anno post diluuium centesimo tricesimo primo, & post linguarum confusioem, tricesimo primo. Itaque ipsum attauum Nohe de diuinis oraculis concionantem, atque mirabilia Dei posteris referentem, magna attentione cum alijs audiuit, cum Nohe post Tuiskonis ortum adhuc ducētos & nouemdecim annos uixerit. Hinc tradunt Berofus & antiquissimi scriptores, hunc Tuiskonem fuisse ipsius Nohe filium, quem & Ianum dixere.

cum tamen Ianus Iaphetis filius & Tuiskonis patruus extiterit. Hoc autem ideo forte factum, quod Tuisco crebra de Nohe mentionem apud posteros fecerit. Cum itaque linguarum confusio facta esset, atque Nemroth, Chami filius in Assyria tyrannidem exerceret, Tuisco liberratis audus, quam primum per ætatem licuit, cum uiginti ex suis consanguineis & popularibus atque multis alijs hominibus, qui eandem linguam cum ipso sortiti erant, ex Armenia discessit, flumen Tanaim, qui Asiam ab Europa seiungit, superauit, atque in eas Europæ regiones, quæ Germaniæ assignantur, peruenit. Nam in diuisione terrarum forte huiusmodi prouinciæ ei obuenerant. Erat autem ipse prudentia, & fortitudine nulli eo tempore secundus. Itaque totam Germaniam partim blanda oratione, atque uarijs pollicitationibus, partim uero atque armis, in suam ditionem redegit. Postea uero incolis suam linguam imposuit, & alterius linguæ homines suo regno expulit. Hinc factum, ut omnes eius subditi, ab ipso domino Tuiscōne, Tuiscōnes, aut Teutschēn denominati fuerint, quo nomine etiam adhuc potissimum in propria lingua delectantur.